

Seg maa tilstaa, at jeg sympathiserer med de Udtaalelser, som saaldt fra Majoriteten i dette Udvalg. Seg er af den Mening, at en betydeligere Forsøgelse af Folkethingets Medlemsantal ikke er ønskelig. Seg tror, at Antallet af Folke-repræsentanter i denne Sal faaar i et ret godt Forhold til Landets Udstrækning og Befolkningens Tæthed, og at en Forsøgelse af Medlems-tallet ikke giver Udsigt til nogen som helst Fordel i nogen Henseende. Og skulde en saadan Forsøgelse lede til, at de allerede isorveien ikke ganske korte Samlinger yderligere bleve forlængede, vilde jeg anse det for et overordentlig uheldigt Resultat af et saadant Lovforslag. I den nævnte Samling gif Regjeringen altsaa ud fra, at man, da man ikke vilde gaa ind paa en stor Forsøgelse af Folkethingets Medlemstal, maasse vilde gaa ind paa en mindre Forsøgelse, hvorved de mest iginefaldende Uregelmæssigheder kunde fjernes, og man foreslog derfor en Forsøgelse af Medlemsantallet med 4. Men heller ikke dengang var Regjeringen saa heldig at træffe Majoritetens Ønske og Mening. Sagen blev forhandlet længe nok, thi den kom først frem Dagen før Samlingen blev sluttet. Da kom den frem med en motiveret Dagsorden, der gif ud paa, at, hvis der skulde foretages Forandringer, maatte Medlemstallet forøges til 125, men saa maatte samtidigt dermed Inddelingen af Landet i Folkethingsvalgkredse gennemgaaes og revideres, og saa maatte der vælges Valgsteder, der vare passende, naar man tog Hensyn til Pluraliteten af Valgerne. Det var altsaa det Resultat, hvorom samtlige Medlemmer enedes. Men naar man gennemlæser Betænkningen, vil man let blive opmærksom paa, at Enigheden ikke var meget intim, at man var uenig paa mange Punkter og selv Resultatet, Dagsordenen, var det med meget ulige Barme, at man sluttede sig til. Derfor har Sagen hvilet til nu, og saa for at Folketællingen, som man dengang havde hentydet til, og som jo skulde foregaa i indeværende Aar, kunde komme i Betragtning ved Afgjørelsen af dette Spørgsmaal. Regjeringen har ikke troet med Nytte at kunne fremsætte et Forslag, der i Retning af at forandre de bestaaende Tilstande var i den Grad gennemgribende, som Tilfældet vilde blive, naar man skulde benytte den Anøisning, som laa i den nævnte Dagsorden. Seg tror ogsaa, at man uden at paadrage sig Behreidelse for Hensynsløshed ligeoverfor Udvalgsbetænkningen kunde tillade sig at foreslaa noget Andet. Seg skal kun antyde, at de fleste af de Medlemmer, som dengang sad i Udvalget, ikke ere tilstede i Folkethinget mere; omtrent de to Trediedele af dem ere forsvundne, og siden den Tid have Forholden, jo ogsaa forandret sig paa andre Maader. Seg har derfor troet, da jeg ansaa Sagen for at være paatrængende, at det vilde være rigtigt at fremsætte et Lovforslag, der saa beskedent som muligt holdt sig til det Bestaaende og gjorde saa faa Forandringer

deri som muligt. Det, Regjeringen i den Henseende er gaaet ud fra, er, at man ikke vil foretage nogen Forandring i nogen Valgsteds, hvor Antallet af Indbyggerne ikke er blevet saa stort, at der af denne Valgsteds kunde dannes to eller flere Valgsteder med et Indbyggerantal hver af 16,000. Det er det, som ligger til Grund for dette Lovforslag. Man har ønsket at røre saa lidt som muligt ved den bestaaende Inddeling, idet man har fuldt Die for de betydelige Ulemper, der ville være forbundne med en saadan radikal Omordning af alle Valgstedene, ikke at tale om, at jeg er bange for, at skulde man vente med en Forandring af Valgstedene til den Dag, da man ved en Grundlovsforandring blev enig om en hel Omfordeling af alle Valgstedene og Valgstederne, vilde Lidet træffe saa længe ud, at selv det ærede Medlem vilde finde, at det vilde blive noget ubilligt overfor de Kredse, der nu staa saa uheldigt. Altsaa, for at undgaa saavidt muligt en Forandring i de bestaaende Forhold, har man grebet til den her foreliggende Udvei, hvorved de Forandringer, som ske, holdes indenfor Kredse selv. Derfor man vil gaa til en Forandring, hvorved man vil søge paa en mere vidtgaaende Maade at udjevne den Forskjel, som ellers vil være tilstede med Hensyn til Folketallet i de forskjellige Kredse, vil dette drage med sig en Forandring i Kredsenes Omraade, som vil gaa ud over Kredse selv, som bleve forandrede. Hvor der f. Ex. af to Kredse skulde dannes tre eller flere, vilde det gribe ind i Forholdet i andre Kredse. Det er Grunden, hvorfor man har holdt sig til ikke at foreslaa nogen Forandring undtagen paa de Steber, hvor der indenfor samme Kredses Omraade kunde dannes to eller flere Kredse med et Folketal af 16,000. Dette har — hvad der er blevet bemærket — paa et enkelt Punkt havi til Følge, at der fremkommet et — jeg tilstaa det — mindre heldigt Forhold, nemlig Delingen af Rjøbenhavns Amts 1ste Valgsteds. Der kan ganske vist dannes 3 Kredse der, og Meget kunde opfordre til at gjøre det, fordi det jo upaatvilelig ikke er bekvemt, at Folk, der bo paa Frederiksberg, skulle møde til Valg paa Amager; men jeg har troet det rigtigt at holde sig konsekvent til den Basis, som Regjeringen havde valgt for Lovforslaget. Seg skal imidlertid iøvrigt udtale, at jeg naturligvis ikke staaar saa fast paa Principer, at jeg, dersom det kunde hjælpe Loven frem, vilde være uwillig til at give efter paa et saadant Punkt. — Med Hensyn til Enkeltheder, som ere bragte paa Dmtale af ærede Medlemmer, f. Ex. det ærede Medlem for Rjøbenhavns 1ste Valgsteds (Rimestad), skal jeg i dette Dieblis ikke komme nærmere ind paa dem. Det er Forhold, som ville blive tagne under Overveielse af det Udvalg, som jeg haaber vil blive nedsat, og der vil jo der blive givet Oplysninger, som kunne